

Я дививсь учора ввечері на бухту
З якої зійшов льод.
Пожар на заході давно вже стухнув
І прийшов вечірній парохід.
Давно не бачив відблисків ліхтарних
Що стовбурять так густо на воді.
Лягають тіні в бухті плинів хмарних
І миготять на тінях блиски золоті.
Вслухавсь у пісню серед хмурої тиші
Впивав її з нерухомо-м'яким повітрям.
Ніч. Гори. Темна в огниках бухта мене
колише
В теплих хвилях поволі плинучого вітру.

16. III. 1916. Владивосток

[З циклу «Осінь рана».](#) 1915—1916.

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .